

Na všechny komentáře vždycky odpovídám, jsem za ně rád

Působíte jako předseda Akademického senátu FF UK, jehož členem jste byl jako student v době, kdy se studentské hodnocení kurzů postupně a složitě zavádělo. Tehdy šlo o iniciativu ze strany studentů – jak to vidíte dnes jako pedagog? Je pro vás studentské hodnocení důležité, sledujete ho, reagujete na slovní komentáře?

Myslím, že je v této souvislosti vhodné rozlišit dvě věci. Jedna věc je obecný princip, že by pedagogická činnost měla dostávat explicitní zpětnou vazbu. To je velmi důležité, a to jak z mého osobního hlediska coby pedagoga, tak z hlediska fungování celé fakulty, která by měla garantovat vysokou kvalitu výuky. Druhá věc se pak týká konkrétní realizace a k té jsem byl v uplynulých letech a zvláště pak v počátcích celého hodnocení kritický. Nicméně i zde si myslím, že se za tu dobu, co evaluace fungují, podařilo řadu věcí vcelku vyladit.

Z hlediska mého vlastního pedagogického působení jsou pro mě důležité především slovní komentáře. Číselné hodnocení mi naznačí, nakolik se studentům můj předmět zamlouval obecně, ale nedá mi to žádný klíč k tomu, jak mám daný kurz, anebo obecně svůj přístup do budoucna zlepšovat. Slovní komentáře mi oproti tomu přinesou jasnější zpětnou vazbu. Když je pochvalná, naznačí mi to, že zvolené pedagogické postupy fungovaly, pokud je kritická, dá mi to podněty k přemýšlení a k promyšlení toho, jak svou výuku do budoucna upravit. Na všechny komentáře vždycky odpovídám, jsem za ně rád a jsem přesvědčen, že mají v dlouhodobějším horizontu na mou výuku pozitivní vliv. V souvislosti s tím mě mrzí, že studenti často žádné slovní hodnocení neuvedou a spokojí se jenom s tím číslem.

Hodnocení má primárně informovat o náročnosti kurzu, ne o odborné kvalitě

Jako pedagog vedete kurzy na Ústavu českého jazyka a teorie komunikace. Jaký přístup k hodnocení mají studenti a pedagogové zdejších oborů?

V první řadě se náš ústav snaží evaluace mezi svými studenty co nejvíce propagovat. Pokud vím, tak se to docela dařilo, protože procento studentů, kteří kurzy hodnotili, bylo mezi našimi studenty vzhledem k fakultnímu průměru dlouhodobě vysoké. Výsledky evaluací pozorně pročítá i dr. Eva Lehečková, která náš ústav vede. A pokud z evaluací vyplynou nějaké problémy, tak se je snaží řešit.

Na našem ústavu jsou myslím evaluace přijímány pozitivně, anebo přinejmenším neutrálně. V rámci fakulty jsem se ale setkal s pro mě nepřilíživě pochopitelnými odsudečnými reakcemi toho typu, že studenti nám do výuky nemají co kecat a že to nejsou schopni vůbec posoudit. V jádru tomu rozumím, protože je pravda, že studenti – zvláště v počátcích svého studia – nemají dostatečný přehled ve vědeckém dění v daném oboru a nemusí si vždy uvědomit, že jim třeba někdo tlumočí zastaralé odborné poznatky, které si lze vytáhnout z jakékoliv příručky, a že třeba vůbec nepřicházejí do kontaktu s aktuálním stavem poznání v daném oboru. Podle ale takhle nevědomost nevádí, protože evaluace nemají ukazovat na odbornou kvalitu kurzů, anebo aspoň ne primárně. Mají informovat o náročnosti kurzu, srozumitelnosti výkladu, vhodnosti různých pedagogických postupů a podobně. A to jsou věci, které studenti pochopitelně mohou zhodnotit velmi dobře.

„Dohlížitelská“ funkce evaluací není ta jediná

Jak by podle vás s výsledky hodnocení měl pracovat Akademický senát FF UK? Měl by například projednávat konkrétní případy?

Nebo to spíše vnímáte jako záležitost katedry, resp. ústavu a vedení fakulty?

Vaše otázka je trochu příznačná v tom, že se u nás evaluace často berou jako nástroj sloužící k odhalování různých průšvihů. Ony tak vlastně zčásti fungují a pokud vím, tak právě dlouhodobě extrémně slabé výsledky některých pedagogů vedly historicky k ukončení jejich působení na naší fakultě. Co se této funkce týče, zastávám názor, že by se věci měly řešit hierarchicky. V první řadě by se mělo výsledky evaluací zabývat dané pracoviště, především pak jeho vedení, které za kvalitu výuky zodpovídá. V druhém kroku by mělo mít o výsledcích evaluací představu vedení fakulty a mělo by v diskusi s vedením příslušného pracoviště zjišťovat, v čem mohou být problémy a jak je řešit. Senát by zde měl sloužit spíše jako určitá kontrola pro případ, že evaluace upozorní na nějaké výrazné problémy a vůbec nikdo je neřeší. To se ale, pokud si pamatuju, dosud nestalo.

Každopádně si ale myslím, že tahle „dohlížitelská“ funkce evaluací není ta jediná a rozhodně by neměla být tou hlavní. Evaluace nabízejí každému pedagogovi zpětnou vazbu k jeho pedagogické činnosti. Jako takové nastavují každému z nás určité zrcadlo. A podívat se do zrcadla aspoň dvakrát do roka přece nikomu nezaškodí.

2. 1. – 4. 2. 2017
**KDE BUDEŠ
HODNOTIT TY?**

**ZHODNOŤTE
KURZY**

**ZIMNÍHO
SEMESTRU**

*k hodnocení stačí připojení k internetu